

GUIL. CAVE Histor. Liter. Sec. III. p. 105. ELLIES DU PIN Biblioth. Script. Ecclesiast. T. I. p. 303. Valeat itaque Bellarminus cum *suo Proclo*, qui cum non fuerit, nec haereticus esse potuit. De quo tamen non-Ente Autores Special. Brandenburgici: Es ist diese Lehre / (von der Erb-Sünde) die alte und vorlängst verdamnte Ketzer Proclus, welcher auch unter andern die Auferstehung der Todten verleugnet hat / geführet / wie solches der H. Mann Methodius bey den Epiphanio bezeuget. P. I. p. 18.

§. XVI.

Nunc demum ORIGENISTAE reddimur, qui a Procli haeresi sic liberati sumus. Qua vero fronte hoc etiam asseratur, vix capere possumus. *Origenis haeresis fuit*, scribit Bellarminus, *perdidisse Adamum imaginem DEI, ad quam creatus fuerat, testis est Epiphanius haeres. 64. Idem docet Calvinus. L. IV. c. 9. de Notis Eccles. p. 319. Inde & Lutherus, & nos omnes, quos ejus nominis cur pudeat, causas non habemus: nam & nostra haec sententia est, Adamum omnino imaginem DEI amisisse, quoniam & ipse dicitur filium genuisse ad imaginem suam, & nos jubemur ad recuperationem imaginis illius adspirare. Quodsi vero in ea sententia versatus est Origenes, uti quidem ex verbis EPIPHANII fluere videtur, ut restringeret imaginem ad corpus, in quo figuram DEI repraesentaverit, crassissimum hunc errorem nemo adhuc ex nostra ecclesia suum fecit, sed ad unum omnes detestantur illum Anthropomorphismum. Nec minus MESSALIANORUM nomen nemini inconvenientius, quam nostrae ecclesiae, tribuitur. Illi enim, ex recensione Bellarmini, statuebant, peccata non tolli in baptismo, verum faltem tegi, quamvis EPIPHANIUS hunc errorem illis non tribuat, uti haeresi 80. de illis agit fusius: probandum erat*

D

Bellar-